

Nationaløkonomisk Forening

holdt Møde den 20. Jan. 1888, i hvilket Prof. Scharling holdt foranstaaende Foredrag om »vore Jernbaneforhold«.

Efter Foredraget rettede Etatsraad Tietgen et Par Spørgsmaal til Indlederen angaaende de af ham i Foredragets sidste Del opstillede Beregninger, hvoraf kun Resultatet var meddelt; de af Indlederen givne Forklaringer ville for Læserne være overflødige, da selve Beregningen her foreligger.

Konferensraad M. Levy sluttede sig i det Væsentlige til de af Indlederen fremsatte Anskuelser om, at man vistnok i sin Tid havde opnaat nok saa tilfredsstillende Resultater af Taxtnedsættelser som af de nu foretagne Udvidelser af Køreplanen, og betonedes noget stærkere end Indlederen Nødvendigheden af at foretage Reduktioner i disse for at opnaa et gunstigere finansielt Resultat. Om det af Indlederen fremsatte Forslag til en Maximumstaxt i Udstillingstiden var det vanskeligt strax at udtale sig nærmere; han vilde kun bemærke, dels at Jyderne vistnok for en stor Del vilde foretrække Dampskibene for Jernbanerne, dels at det forekom ham tvivlsomt, om disse kunde befordre det paaregnede Antal Passagerer uden ny Udvidelse af Togene. Det var navnlig i en Tid af ca. 100 Dage, at det stærkeste Besøg paa Udstillingen maatte ventes; det blev altsaa omtrent 1000 Passagerer mere om Dagen at befordre i de forholdsvis faa gennemgaaende Tog.

Prof. Scharling gjorde opmærksom paa, at Tallet 100,000 gjaldt det Tilfælde, at Taxtnedsættelsen gjaldt hele Aaret; for Udstillingstidens 4 à 5 Maan-

eder vilde der kun behøves en Tilgang af omtrent det halve Antal Passagerer. Derhos maa erindres, at dette jo baade skal til og fra København, saa at der atter paa hver Retning kun falder det Halve — altsaa efter Levys Regning 2 à 300 Passagerer daglig. Hertil behøvedes næppe flere gennemgaaende Tog; derimod vilde det maaske nok blive vanskeligt at optage lokale Passagerer i disse, saa at der mulig kunde behøves nogle flere Lokaltog paa de mest befærdede Strækninger.
